

gen der passende Sted. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der i forrige Samling vedtaget en Bevilling til Anlæg af en Fiskerihavn ved Rævhøj, men den daværende Indenrigsminister og Finansudvalgets Ordfører udtalte stærk Tvivl om, hvorvidt det var en heldig beliggende Plads, og Ministeren forbeholdt sig nærmere at undersøge Forholdene og mulig fremkomme med Forslag om at anlægge Havnen et andet Sted. Jeg udtalte allerede den Gang, at den nævnte Plads var uheldig valgt, med mindre man vilde betragte den udelukkende som en Nødhavn for Kattegatsfiskerne. Men i saa Fald maatte det blive et Statsforetagende uden noget kommunalt Tilskud, eller i alt Fald kun med et ganske lille kommunalt Tilskud, som det var muligt for Befolkningen at magte. Befolkningen der ønsker en mindre Havn anlagt paa et for Fiskerne heldigt beliggende Sted og med et lille kommunalt Tilskud. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag under Overvejelse, saa at der i næste Samling kan fremkomme Forslag om en saadan Havn. Jeg haaber da, det skal lykkes at faa vedtaget en Bevilling dertil, og som jeg tidligere har udviklet, vil Anlægget af en saadan Havn være af overordentlig stor Betydning for Befolkningen derude.

Ovesen: Jeg vil først bringe den højtærede Minister og Finansudvalget min Tak, fordi de have imødekommet et Andragende fra Beboere i og omkring Skernaadalen, Ringkøbing- og Stadil-Fjorde, idet der under Nr. 127 er stillet Forslag til en Bevilling til Beregning af Udgifterne ved et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord nord for Tipperne ved Haurevig. Som den ærede Ordfører udtalte, er det en ganske lille Bevilling, men Sagen har dog den største Betydning for de Beboere, der fremkom med Andragendet. Som ærede Medlemmer vistnok erindre, ere de uheldige Udløbsforhold, der findes i Skernaadalen og Ringkøbing-Fjord, ofte blevne omtalte dels af mig og dels af andre. Det førstnævnte Forhold vil i en nær Fremtid blive reguleret, naar Regering og Rigsdag ellers vil yde den fornødne Støtte dertil, hvad jeg ikke et Øjeblik tvivler om. Udløbet af Ringkøbing-Fjord maa man have ordnet, og Forslaget her er et Skridt i den Retning.

Medens jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister om en Sag, som jeg allerede fremdrog ved Finanslovens første Behand-

ling, nemlig om den højtærede Minister ikke kunde gaa med til at foretage nogen Forandring i Toggangen paa den vestjydske Bane. De Eksprestog, der i den senere Tid ere satte i Gang der, komme nemlig ikke den almindelige Befolkning der til nogen synderlig Nytte, ja, jeg tør sige, at de næsten ikke komme til Nytte for de Stationers Vedkommende, som Eksprestoget ikke holder ved, og som bekendt, holder Eksprestoget ikke paa den 5—6 Mil lange Strækning mellem Skern og Varde, hvor der er 3 Stationer og 3 Holdepladser. Ved første Behandling tillod jeg mig at fremhæve, at Ulemperne kunde hævnes ved en Omordning af de lokale Tog. Eksprestoget kunde dernæst ogsaa holde ved en Del flere Stationer. Toget er jo nemlig først Eksprestog fra Ringkøbing, og det kunde uden Gene afgaa nogle Minutter før fra Ringkøbing, saa at det kunde naa Fredericia paa samme Tid. Ligeledes kunde Toget, der om Morgenen gaar fra Fredericia, godt komme nogle faa Minutter senere til Ringkøbing. Som det nu er, have Beboerne ved de Stationer, hvor Eksprestoget ikke holder, ikke Nytte af det. Det forekommer mig, at Regeringens Jærnbaneadministration, i den senere Tid i alt Fald, i alt for høj Grad begunstiger dem, der rejse de lange Veje, hvilket særlig komme Udlændige, f. Eks. Handelsrejsende, til gode, og det sker paa den almindelige Befolknings Bekostning. Det anser jeg for uheldigt, jeg kan gærne kalde det, i højeste Grad uretfærdigt.

K. M. Klausen: Det er i Anledning af de Ændringsforslag, jeg har stillet angaaende Statsarbejderne, jeg gærne vilde gøre et Par Bemærkninger til det, som det ærede Minister udtalte i Gaar. Den ærede Minister udtalte, at Staten bør give den samme Løn, som private betale for det samme Arbejde. Det glædede mig at høre denne Udtalelse af den ærede Minister. Det er netop det, vi have kæmpet for i mange Aar, og vi have netop paavist, at Staten ikke betaler den samme Løn som private for det samme Arbejde, det glæder mig, at den ærede Minister har udtalt, at det ikke bør være saaledes, at Staten lukrerer ved at yde Arbejderne en ringere Løn end private. Dernæst udtalte den ærede Minister, at det ikke var Lovgivningens Sag at ordne dette, at det var noget, Ministeren kan ordne administrativt, idet han mente, at det blev Fagorganisationernes Opgave ved deres overordnede at henvende sig til Ministeriet for at opnaa